

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Sžsk/52/2020
Identifikačné číslo spisu: 5019200100
Dátum vydania rozhodnutia: 30.06.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:5019200100.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu JUDr. Jany Martinčekovej a JUDr. Violy Takáčovej, PhD., v právnej veci žalobkyne: O. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXXX/X, XXX XX Q., právne zast. JUDr. Gabrielovou Kľačanovou, advokátkou, so sídlom Andreja Kmeťa 28, 036 01 Martin, proti žalovanému: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, oddelenie peňažných príspevkov na kompenzáciu ŤZP a posudkových činností Žilina, so sídlom J. M. Hurbana, 16, 010 01 Žilina, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. UPS/US7/SSVODPPKPC1/SOC/2019/1922 zo dňa 22.01.2019, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 26Sa/7/2019 z 11.03.2020, takto

rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a.

II. Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni plnú náhradu trov kasačného konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Žiline rozhodnutím sp. zn. 26Sa/7/2019 z 11.03.2020 zrušil rozhodnutie Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny, oddelenie peňažných príspevkov na kompenzáciu ŤZP a posudkových činností, Žilina č. UPS/US7/SSVODPPKPC1/ SOC/2019/1922 zo dňa 22.01.2019 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“) a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

2. Preskúmaným rozhodnutím žalovaný potvrdil rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Martin č. MT3/PPŤZPaPČ/PPnK/SOC/2018/38658-3 zo dňa 23.10.2018, ktorým správny orgán prvého stupňa nevyhovel žiadosti žalobkyne zo dňa 22.08.2018 o poskytnutie peňažného príspevku na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla. Podľa komplexného posudku zo dňa 22.10.2018, č. MT3/OPPnKŤZPaPČ/PČ/SOC/2018/38744 č. z. 2018/2020003/KAD, miera funkčnej poruchy žalobkyne je 60 % v zmysle prílohy č. 3 k zákonu č. 447/2008 Z. z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 447/2008 Z. z.“) a považuje sa za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím. Napriek odkázanosti na individuálnu

prepravu osobným motorovým vozidlom poskytovanie peňažného príspevku na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla nebolo navrhnuté, pretože podľa názoru žalovaného nie sú splnené zákonné podmienky týkajúce sa integračných predpokladov podľa § 38 ods. 9 zákona č. 447/2008 Z. z. Žalovaný špecifikoval nesplnené zákonné podmienky tou skutočnosťou, že O. X. sa v rámci integračných aktivít prepravuje len zriedkavo a ojedinele. Podľa názoru žalovaného, pre splnenie podmienok upravených v ustanovení § 38 ods. 9 zákona č. 447/2008 Z. z. sa integračné aktivity majú vykonávať častejšie a v pravidelných intervaloch.

3. Krajský súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 107 ods. 2 SSP v spojení s § 137 ods. 4 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“).

4. Krajský súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, ako aj rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu vrátane postupov s poukazom na § 203 ods. 2 SSP dospel k záveru, že preskúmané rozhodnutie je potrebné zrušiť podľa § 191 ods. 1 písm. d/ a § 191 ods. 1 písm. e/ SSP, teda z dôvodu, že je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov a došlo k nedostatočnému zisteniu skutkového stavu veci.

5. Podľa názoru krajského súdu z lekárskeho posudkov, nachádzajúcich sa v administratívnom spise vyplýva, že účastníčka konania je odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, lebo nie je schopná premiestniť sa k vozidlu verejnej hromadnej dopravy, nastupovať, vystupovať a udržať sa vo vozidle verejnej hromadnej dopravy osôb. Krajský súd konštatoval, že žalovaný nesprávne aplikoval ustanovenie § 38 ods. 9 zákona č. 447/2008 Z. z., keď toto ustanovenie neupravuje pravidelnosť a intenzitu integračných aktivít.

6. Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť, ktorú odôvodnil tým, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný správny orgán sa nestotožnil s právnym názorom krajského súdu o nesprávnej aplikácii § 38 ods. 9 zákona č. 447/2008 Z. z. Podľa jeho názoru uvedené ustanovenie v písm. a/ síce neupravuje pravidelnosť a intenzitu integračných aktivít, ale poskytnutie peňažného príspevku integračnými aktivitami podmieňuje. V tejto súvislosti žalovaný zdôraznil, že žalobkyňa bola v čase posudzovania odkázanosti na požadovaný peňažný príspevok dlhodobo práceneschopná a teda potreba jej prepravy mohla byť zúžená len na prepravu do zdravotníckych zariadení, avšak na uvedený účel nie je možné poskytovať peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla. Podľa žalovaného skutkový stav prípadu bol dostatočne zistený zo strany správneho orgánu. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žalovaný žiada, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

7. Vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti žalobkyňa uviedla, že nesúhlasí s právnym názorom žalovaného, na základe ktorého nespĺňa podmienky prepravy osobným motorovým vozidlom v súvislosti s integračnými aktivitami. Ďalej poukázala na nesprávnosť lekárskeho posudkov žalovaného, pretože podľa jej názoru ona dosiahla stupeň odkázanosti tri, a nie dva. Vzhľadom na tieto skutočnosti žalobkyňa žiadala, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalovaného zamietol ako nedôvodnú.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu nie je dôvodná.

9. Podľa § 453 ods. 2 SSP kasačný súd je viazaný sťažnosťnými bodmi; to neplatí, ak napadnuté rozhodnutie bolo vydané v konaní, v ktorom krajský súd nebol viazaný žalobnými bodmi. Na dôvody, ktoré účastník konania uviedol až po uplynutí lehoty na podanie kasačnej sťažnosti, kasačný súd neprihliada.

10. Z dôvodu, že v predmetnom konaní kasačnú sťažnosť podal orgán verejnej správy, kasačný súd je

viazaný sťažnosťami bodmi, a to napriek skutočnosti, že kasačná sťažnosť bola podaná v sociálnej veci.

11. Podľa § 38 ods. 9 bod a/ zákona č. 447/2008 Z. z. zvýšené výdavky súvisiace so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla na účely tohto zákona sú výdavky na pohonné látky, ktoré slúžia na prevádzku osobného motorového vozidla, ktoré využíva fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom na pracovné aktivity, vzdelávacie aktivity, rodinné aktivity alebo na občianske aktivity; podmienka využívania osobného motorového vozidla na pracovné aktivity je splnená aj vtedy, ak fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím podniká, prevádzkuje alebo vykonáva samostatnú zárobkovú činnosť v mieste svojho trvalého pobytu, a podmienka využívania osobného motorového vozidla na vzdelávacie aktivity je splnená aj vtedy, ak fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím má určený individuálny študijný plán.

12. Z administratívneho spisu vyplýva, že žalobkyni nebol poskytnutý peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla, pretože podľa názoru žalovaného nie sú splnené zákonné podmienky týkajúce sa integračných predpokladov upravené v § 38 ods. 9 zákona č. 447/2008 Z. z.

13. V konaní nebolo sporné, že žalobkyňa je vzhľadom na jej zdravotný stav odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom. Sporné bolo splnenie zákonnej podmienky na poskytnutie peňažného príspevku na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla, ktorými sú podľa § 39 ods. 9 zákona č. 447/2008 Z. z. výdavky na pohonné látky, ktoré slúžia na prevádzku osobného motorového vozidla, ktoré fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím využíva na pracovné aktivity, vzdelávacie aktivity, rodinné aktivity alebo občianske aktivity.

14. Žalobkyňa v žalobe ako aj vo svojich vyjadreniach uviedla, že medzi jej integračné aktivity patria návštevy kostola, návštevy vnuka, vybavovanie úradných záležitostí a chcela by chodiť aj cvičiť, aby sa pohyblivosť dolnej končatiny zlepšila. Skutočnosť, že počas trvania práceneschopnosti nemôže vykonávať integračné aktivity, nemôže byť na ťarchu žalobkyne, pretože jej práceneschopnosť má iba dočasný charakter a ako správne poznamenal aj krajský súd, ustanovenie § 38 ods. 9 zákona č. 447/2008 Z. z. neupravuje pravidelnosť a intenzitu integračných aktivít.

15. Z obsahu súdneho, resp. administratívneho spisu kasačný súd dospel k záveru, že žalovaným zistený skutkový stav neumožňuje prijatie jednoznačného záveru, že žalobkyňa nemá aktivity, na ktoré by mohla využiť príspevok na zvýšené výdavky súvisiace so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla. Nemožno prijať záver, že u žalobkyne nie sú také integračné aktivity, resp. snahy o integračné aktivity, ako to má na mysli § 38 ods. 9 zákona č. 447/2008 Z. z. Aj pri súčasnom zdravotnom stave žalobkyňa môže mať aktivity spojené s jej spoločenským vyžitím, najmä návštevy svojich rodinných príslušníkov, kostola, účasť na joge, atď.

16. Z uvedených dôvodov aj kasačný súd v zhode s názorom krajského súdu dospel k záveru, že sťažovateľ dostatočným spôsobom neskúmal účasť žalobkyne na integračných aktivitách a neodôvodnil, prečo považuje (ne)účasť žalobkyne na integračných aktivitách za nepravideľnú, resp. nedostatočne intenzívnu. Z týchto dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalovaného ako nedôvodnú zamietol.

17. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 167 ods. 1 v spojení s § 467 ods. 1 SSP tak, že v konaní úspešnej žalobkyni priznal voči žalovanému nárok na úplnú náhradu trov kasačného konania.

18. O výške náhrady trov konania rozhodne krajský súd samostatným uznesením v súlade s § 175 ods. 2 v spojení s § 467 ods. 1 SSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

19. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v pomere hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 k § 463 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.